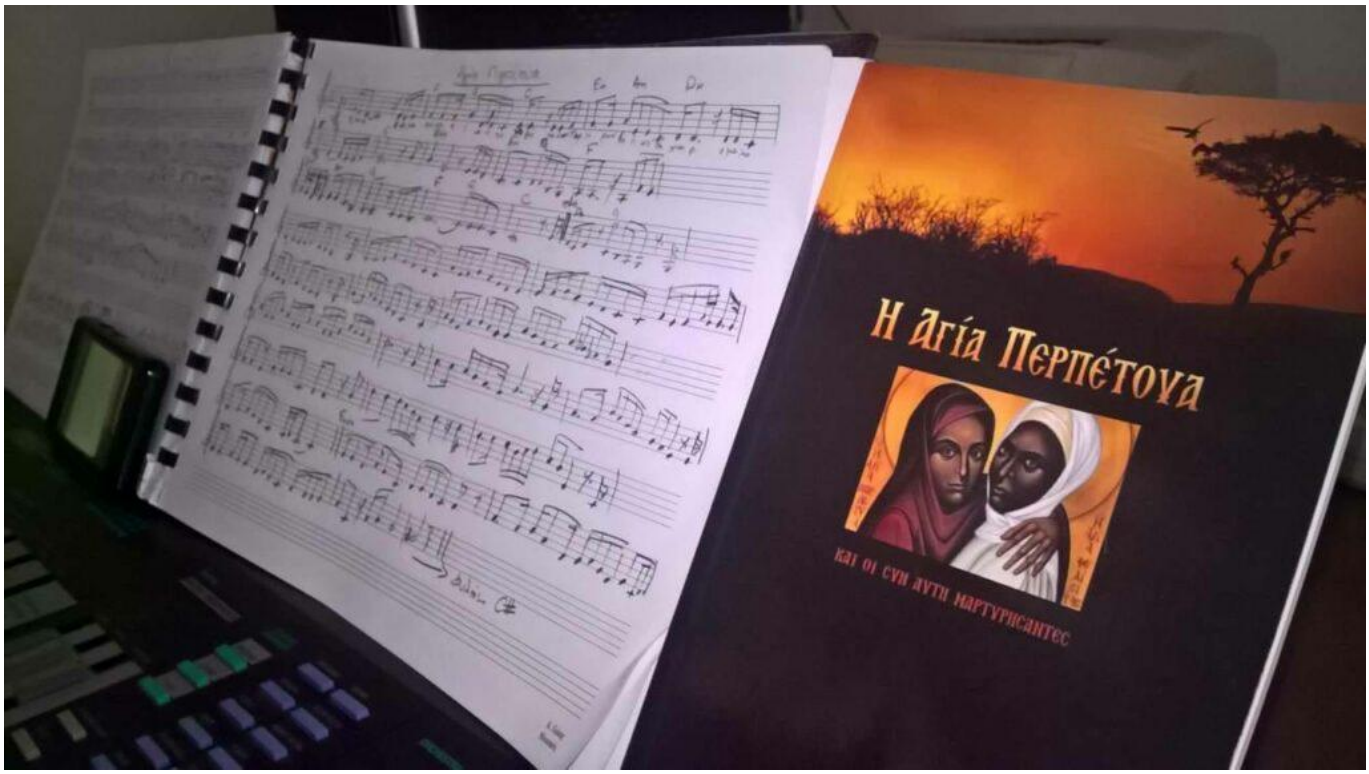
29/05/2019

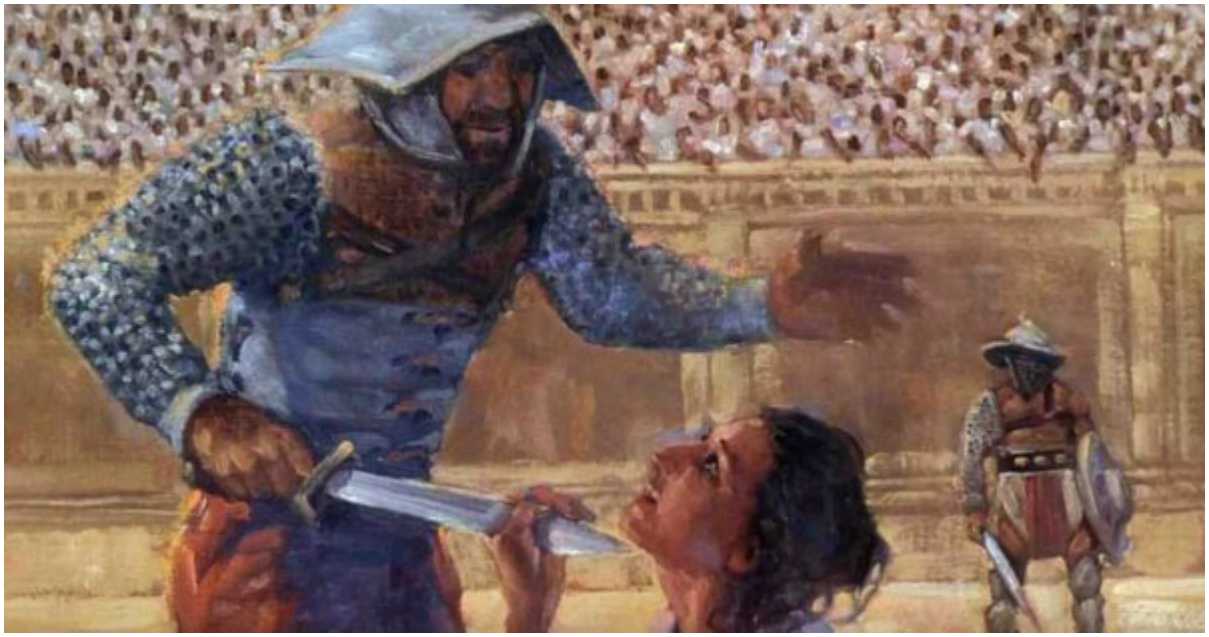
Το τραγούδι της Αγίας Περπέτουα

/ Ορθόδοξες Προβολές

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ, πριν 2 χρόνια, 29 Μαϊου 2017, εκτυπώθηκε στη σχεδόν τελική του μορφή το τραγούδι της Αγίας Περπέτουα. Από τότε, έγιναν πολλά στη μνήμη της, όλα, όμως, τόσο λίγα για να εκφράσουν την αγάπη τους για εκείνην, όλοι εκείνοι οι συντελεστές ετούτης της τρισευλογημένης προσπάθειας.

Τραγούδι: ”Περπέτουα” 29/5/2017. **Στίχοι:** Κ. Γκίκας, Σ. Γουναρίδης, Τ. Γρηγορίου. **Μουσική:** Κ. Γκίκας. **Συμμετέχει** η χορωδία-ορχήστρα του Γυμνασίου Αμαρουσίου της “ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ. **Παρακολουθήστε:**

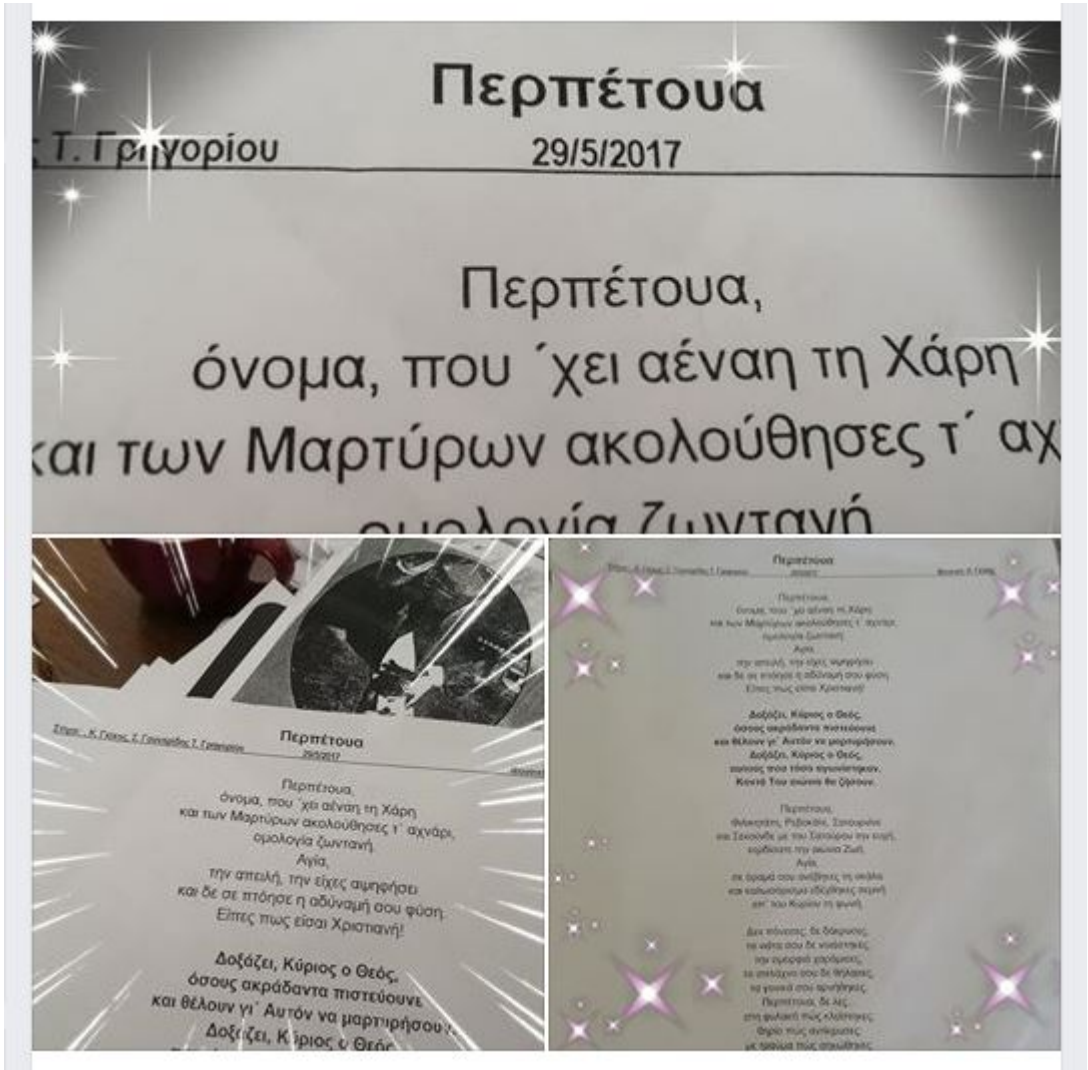

Μουσική - ενορχήστρωση : Κωνσταντίνος Γκίκας
Στίχοι : Κωνσταντίνος Γκίκας, Σταύρος Γουναρίδης, Γρηγορίου Τατιανή
Σύλληψη παραγωγής : Σταύρος Γουναρίδης
Σκηνοθεσία - Εκτέλεση - Παραγωγή : Παύλος Τριποδάκης.

Ορχήστρα του Γυμνασίου "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ" :
Δημήτρης Κοτταρίδης (βιολοντσέλο), Αντρέας Χανιώτης
(βιολί), Παύλος Παπαευθυμίου (βιολί - Μαθητής της Β΄ Γυμνασίου),
Στρατούλα Μελιγωνίτη (πιάνο - μαθήτρια της Γ΄Γυμνασίου).
Στις φωνές οι μαθήτριες της Γ΄ Γυμνασίου :
Άννα Παπαγεωργίου, Αντωνία Μπιλάλη και Αικατερίνη Τζιτζογλάκη.

Περπέτουα
Τ. Γρηγορίου
29/5/2017
Περπέτουα,
όνομα, που ´χει αέναη τη Χάρη
και των Μαρτύρων ακολούθησες τ´ αχ
ομολογία ζωντανή
Περπέτουα
Περπέτουα,
όνομα, που ´χει αέναη τη Χάρη
και των Μαρτύρων ακολούθησες τ´ αχνάρι,
ομολογία ζωντανή.
Αγία,
την απειλή, την είχες αψηφήσει
και δε σε πτόησε η αδύναμή σου φύση.
Είπες πως είσαι Χριστιανή!
Δοξάζει, Κύριος ο Θεός,
όσους ακράδαντα πιστεύουνε
και θέλουν γι΄ Αυτόν να μαρτυρήσουν.
Περπέτουα
Περπέτουα,
Φλόκηρης, Ρεβέκκα, Σαπουρνίνα
και Σακοσίνδε με την Σαπουρνού την κυρή,
κερδίσατε την άφωνη Ζωή.
Αγία,
σε όραμα σου ανέβηκες τη σκάλα
και καθωσπρέπει εξεβλήθης πειρή
απ' του Κυρίου τη φωνή.
Δεν πίστευες, δε δίκαιος,
τα νόητα σου δε νοσταλγείς
την εμφορεί χαρδιακές,
σε σπήλαιο σου δε θλάσεις,
τα γυναί σου αρνήθηκες.
Περπέτουα, δε λες,
στη φυλακή της «λύπης»
θερίο της ανάμεσες
με γάμια της σπαθάτες

“Περπέτουα,
όνομα, που ΄χει αέναη τη Χάρη
και των Μαρτύρων ακολούθησες τ΄ αχνάρι,
ομολογία ζωντανή.
Αγία,
την απειλή, την είχες αψηφήσει
και δε σε πτόησε η αδύναμή σου φύση.
Είπες πως είσαι Χριστιανή!

Δοξάζει, Κύριος ο Θεός,
όσους ακράδαντα πιστεύουνε
και θέλουν γι΄ Αυτόν να μαρτυρήσουν.
Δοξάζει, Κύριος ο Θεός,
αυτούς που τόσο αγωνίστηκαν.
Κοντά Του αιώνια θα ζήσουν.

Περπέτουα,
Φιλικητάτη, Ρεβοκάτε, Σατουρνίνε και Σεκούνδε
με του Σατούρου την ευχή,
κερδίσατε την αιώνια Ζωή.
Αγία,
σε όραμά σου ανέβηκες τη σκάλα
και καλωσόρισμα εδέχθηκες σεμνή
απ΄ του Κυρίου τη φωνή.

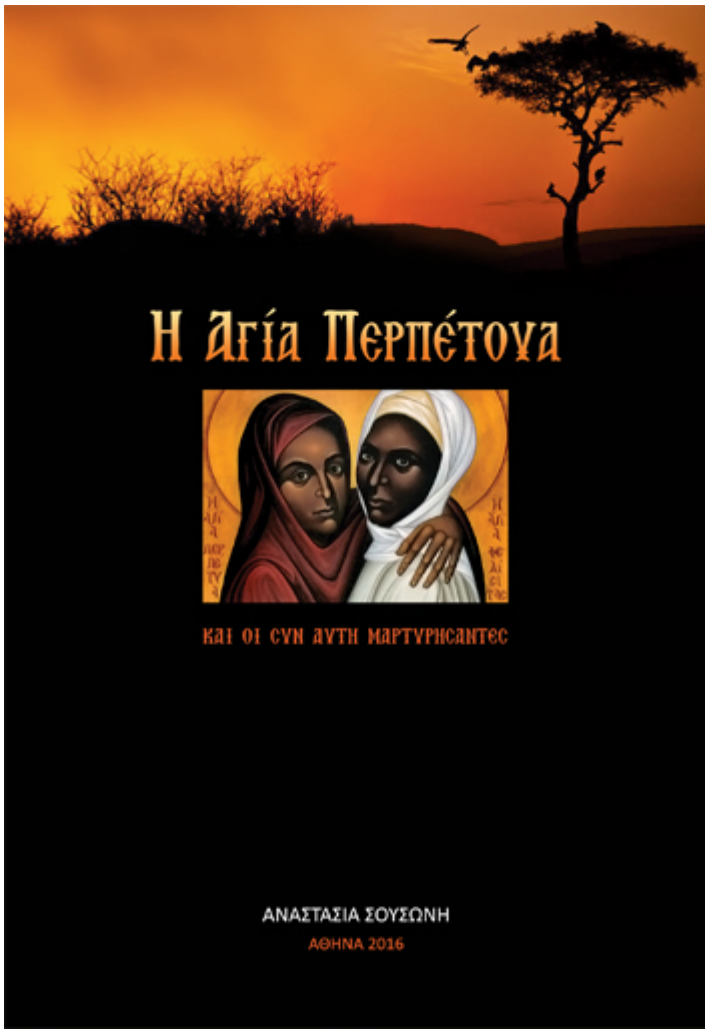
Δεν πόνεσες, δε δάκρυσες,
τα νιάτα σου δε νοιάστηκες,
την ομορφιά χαράμισες,
το σπλάχνο σου δε θήλασες,
τα γονικά σου αρνήθηκες,
Περπέτουα, δε λες…
στη φυλακή πώς κλείστηκες;
θηρίο πώς αντίκρυσες;
με τραύμα πώς σηκώθηκες;
μαλλιά λυμμένα, έδεσες,
στον Πλάστη σου πώς έτρεξες;
Περπέτουα, πώς άντεξες,δε λες;

Δοξάζει, Κύριος…

Σκούρα στο δέρμα, λευκή στην ψυχή, Ζεις αιώνια μετά τη ζωή.
«Καλώς ήλθες, τέκνο μου» άκουσες εσύ, του Κυρίου τη φωνή.

Δοξάζει, Κύριος…”

(Στίχοι: Κ. Γκίκας, Σ. Γουναρίδης, Τ. Γρηγορίου)

Η κα Αναστασία Σουσώνη, συγγραφέας του βιβλίου “Η ΑΓΙΑ ΠΕΡΠΕΤΟΥΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝ ΑΥΤΗ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΕΣ” γράφει τα εξής:

Δάκρυα για σένα, θαυμασμός για σένα, αγάπη για σένα, τραγούδια για σένα, θεατρικά έργα για σένα, ανιμέισον για σένα, βίντεο κλιπ για σένα. Πάθος για σένα. Για εσένα και τη Φηλικητάτη. Και τον Σατούρο. Και τον Ρεβοκάτο. Και τον Σατουρνίνο. Και τον Σεκούνδο. Και για όλους όσους σας έμοιασαν στο φρόνημα και στο ανάστημα, θα πω το χαίρε. Και θα χαιρετήσω στρατιωτικά αποδίδοντας τιμές ανθρώπινες, γιατί αυτό μόνο μπορώ. Μένοντας έκθαμβη μπροστά σε εκείνο το

φρόνημα που έχει τη δύναμη να ανεβαίνει σκάλες, να ανασταίνεται μέσα στη φθορά, να ορθώνεται επιβλητικά σαν τον Δαυίδ μπροστά στον Γολιάθ, κι όμως η νίκη να είναι δική του.

Κι αν η αλήθεια είναι πιο απίστευτη από κάθε φαντασία; Αφού η φαντασία μεταχειρίζεται εικόνες τις οποίες έχει δημιουργήσει ελεύθερα ο νους, αλλά μόνο από θεωρίες που έχουν εισέλθει σε αυτόν. Από εκείνα που είδε η ψυχή ή άκουσε. Όχι από κάτι που δεν άκουσε, δεν είδε, ή δε γνώρισε ποτέ. Ας ανοίξουμε τα αυτιά μας, τα μάτια και την καρδιά μας. Γιατί αν δεν τα ακούσαμε ή δεν τα είδαμε εμείς, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι αλήθεια.

Κάθε αποκάλυψη του Θεού σε έναν άνθρωπο μεμονωμένα είναι πολύπλευρης σημασίας και ταυτόχρονα αφορά όλους τους ανθρώπους ανεξαιρέτως, όχι μόνο εκείνον στον οποίο έγινε αντιληπτό το γεγονός. Διότι, ένα αναπάντεχο – απίστευτο γεγονός, συνέβη ακριβώς για να ακουστεί. Γιατί ο άνθρωπος επιζητά από τη φύση του να μοιράζεται με τους άλλους εκείνο που τον συγκίνησε, τον ενέπνευσε, τον ζωοποίησε. Σαν κοινωνικό ον που είναι θα αναζητήσει πολύ σύντομα να το μοιραστεί – πάντοτε με ενθουσιασμό – θεωρώντας χρέος του να μεταλαμπαδεύσει στον κόσμο το φως που πήρε στα χέρια του, αφού η κοιλάδα των δακρύων που κλήθηκε να γεννηθεί, να μεγαλώσει και να ανδρωθεί είναι πάντοτε σκοτεινή. Κι αν το φως αυτό τον ζωοποιεί, ποια άλλη απόδειξη θες για να πειστείς πως είναι αληθινό;

Το τραγούδι της Αγίας Περπέτουα με υπότιτλους στα γαλλικά:

“Β. Αφρική, 203 μ.Χ. Στην ξακουστή Καρχηδόνα ο Χριστιανισμός ανθίζει, όμως τα πάθη των ανθρώπων δεν παύουν να κυριεύουν τις ανθρώπινες καρδιές. Το ψεύδος παλεύει απεγνωσμένα να αφανίσει την αλήθεια σαν ένα ζώο που έχει πληγωθεί και προσπαθεί να καταστρέψει ό,τι προλάβει πριν αφήσει την τελευταία του πνοή. Μέσα στη λαίλαπα των διωγμών, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που ορθώνουν το ανάστημα τους μπροστά στο σκοτάδι για να ακολουθήσουν πιστά τον δρόμο που τους χάραξε το Φως. Ανδρες αφήνουν κάτω τα όπλα για να υπηρετήσουν την ειρήνη. Γυναίκες αφήνουν πίσω τα παιδιά τους για να

υπηρετήσουν την Αγάπη. Ακολουθώντας όλοι έμπρακτα Εκείνον που δεν μεταχειρίστηκε δύναμη για να σωθεί, αλλά πόνεσε όσο κανένας, για να σώσει τον καθένα από εμάς. Όσοι το ένιωσαν όφειλαν να μην Τον προδώσουν. Δεν υπήρχε άλλος δρόμος για εκείνους από αυτόν του πόνου. **Πολλοί πέθαναν τότε. Όμως ήταν μια γυναίκα που σήκωσε μέχρι τέλους τον σταυρό της όπως καμία άλλη.** Δεν είναι κακό να πεθαίνεις, θα συμβεί αναπόφευκτα μια μέρα. Κακό είναι να μην σε αφήνουν να ζήσεις όπως επέλεξες και να μην πεθαίνεις με το κεφάλι ψηλά. Στους αληθινούς Χριστιανούς που έζησαν τον πιο σκληρό συνεχόμενο διωγμό στην ιστορία του κόσμου, βρίσκεται η πιο δυνατή μαρτυρία της Αγάπης καθώς οι ίδιοι συνετέλεσαν κατά το μεγαλύτερο μέρος στην έκφραση που δημιουργήθηκε και ακούγεται έως και σήμερα όταν κάποιος έχει ανάγκη: “Ενας Χριστιανός, να βοηθήσει! Κάποιος Χριστιανός…” Εύχομαι να έρθει ξανά μια εποχή που θα το αναφωνούμε και θα αναμένουμε ότι σίγουρα, σύντομα,…κάποιος θα αποκριθεί…”.

Η παρουσίαση του βιβλίου **“Η ΑΓΙΑ ΠΕΡΠΕΤΟΥΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝ ΑΥΤΗ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΕΣ”.** Παρακολουθήστε:

Επιμέλεια: Κώστας Παναγόπουλος – ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”